England/Nordfrankreich, um 1170/1190

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=128
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

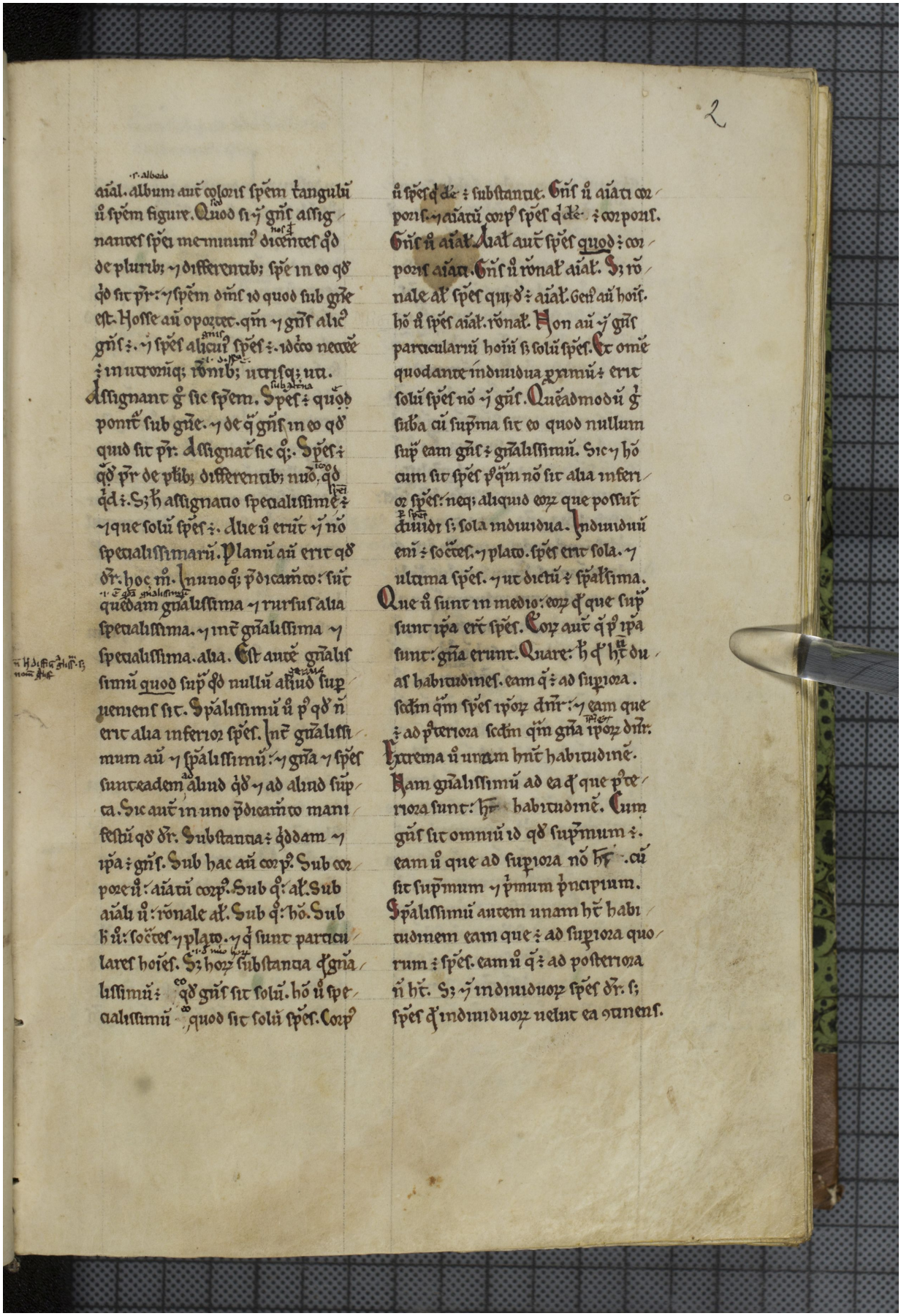

2

aiāl. album aut colōris spēm tangulū
ū spēm figure. Quod si ⁊ gnīs assig
nantes speī meminīnt dicentes qd
de pluribus ⁊ differentibus spē in eo qd
qd sit pīr: ⁊ spēm dīnīs id quod sub gne
est. Hosse aū oportet. qm ⁊ gnīs aliū
gnīs ÷. ⁊ spēs alicuī spēs ÷. idēo necesse
÷ in utrorūq; rōnib; utrisq; uta.
Assignant g sic spēm. Spēs ÷ quod
ponit sub gne. ⁊ de q gnīs in eo qd
quid sit pīr. Assignat sic q:. Spēs ÷
qd pīr de plib; differentib; nūd, qd
qd ÷. Sz h assignatio specialissime ÷
⁊ que solū spēs ÷. Alie ū erūt ⁊ nō
specialissimarū. Planū aū erit qd
dīr. hoc nī. Innuo q; pdicamēto: sūt
quedam gnālissima ⁊ rursus alia
specialissima. ⁊ inter gnālissima ⁊
specialissima. alia. Est autē gnālis
simū quod sup qd nullū aliud sup
ueniens sit. Spālissimū ū p qd n
erit alia inferior spēs. Inter gnālissi
mum aū ⁊ spālissimū: ⁊ gnā ⁊ spēs
sunt eadem ad alīd qd ⁊ ad alīd sūp
ta. Sic aut in uno pdicamēto mani
festū qd dīr. Substantia ÷ qddam ⁊
ipa ÷ gnīs. Sub hac aū corp. Sub cor
poreū: aiātū corp. Sub q: al. Sub
aiāl ū: rōnale al. Sub q: bō. Sub
h ū: socēs ⁊ plato. ⁊ q sunt partici
lares hoīes. Sz hoīs substantia q gnā
lissimū ÷ qd gnīs sit solū. hō ū spe
cialissimū quod sit solū spēs. Corp
ū spēs q dē ÷ substantie. Gnīs ū aiāti cor
poris. ⁊ aiātū corp spēs q dē ÷ corporis.
Gnīs ū aiāl. Aiāl aut spēs quod ÷ cor
poris aiāti. Gnīs ū rōnal aiāl. Sz rō
nale al spēs qui d ÷ aiāl. Geū aū hoīs.
hō ū spēs aiāl. rōnal. Non aū ⁊ gnīs
particularū hoīū sz solū spēs. Et omē
quod ante indiuidua gnīū ÷ erit
solū spēs nō ⁊ gnīs. Quēadmodū g
subā cū supma sit eo quod nullum
sup eam gnīs ÷ gnālissimū. Sic ⁊ hō
cum sit spēs p qm nō sit alia infe
ior spēs: neq; aliquid cor que possūt
diuidi sz sola indiuidua. Indiuiduū
enī ÷ socēs. ⁊ plato. spēs erit sola. ⁊
ultima spēs. ⁊ ut dictū ÷ spālissima.
Que ū sunt in medio: cor q que sup
sunt ipa erit spēs. Cor aut q p ipa
sunt: gnā erunt. Quare: h q h dū
as habitudines. eam q ÷ ad supiora.
secīn qm spēs ipor dīr: ⁊ eam que
÷ ad posteriora secīn qm gnā ipor dīr.
Extrema ū unam hnt habitudinē.
Nam gnālissimū ad ea q que pte
riora sunt: hr habitudinē. Cum
gnīs sit omniū id qd supmum ÷.
eam ū que ad supiora nō hr. cū
sit supmum ⁊ pmum principium.
Spālissimū autem unam hr habi
tudinem eam que ÷ ad supiora quo
rum ÷ spēs. eam ū q ÷ ad posteriora
ū hr. Sz ⁊ indiuiduor spēs dīr. sz
spēs q indiuiduor uelut ea gnens.